

Fernández i Guasch, amics i pericos

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

La pilota és blanc-i-blava per pura casualitat. Alberto Fernández Díaz està fent tocs, recorda “quan la tocava bé, quan repartia joc i feia passes de gol”. L'alcalde del PP ens ha citat en un camp de futbol sala als peus de Collserola per explicar les propostes esportives de la seva llista. L'acompanya el periodista Tomás Guasch, amb qui xerrarà una estona sobre la relació de la ciutat amb l'esport. Em crida l'atenció la presència de Guasch, simpatitzant declarat de Ciutadans. M'explica que ho fa a títol personal per la gran amistat que l'uneix amb Fernández Díaz, més enllà de les sigles que representa.

El candidat prefereix no fer sang amb el tema del dia –el vídeo d'Ada Colau boicotejant un acte d'ICV el 2007– i s'entreté afusellant amb instint assassí uns penals a José Antonio Coto. Recalca la importància de l'esport com a element de cohesió social, de vida de barri i d'institució educativa per als joves. Ell és de les Corts i Guasch de Sant Andreu; no només els uneix la seva militància perica, sinó una concepció de l'esport com a força orgànica de la ciutat. De seguida posen de manifest l'íntima contradicció que té qualsevol espanyolista obligat a la correcció política: parlar bé del Barça perquè ajuda a la projecció internacional de Barcelona. “Ho guanyaran tot –diu Guasch–, ningú sap com derrotar-los”. “¿Ho sap l'Ada Colau com es guanya al Barça?” fa broma Fernández Díaz. Una de les assignatures pendents de l'esport barceloní és, a criteri de tots dos, aconseguir un teixit de clubs més fort, a imatge i semblança del que ha aconseguit Madrid, que a més a més del Reial i l'Atlètic té el Getafe, el Rayo i l'Alcorcón. Posa exemples de clubs rellevants: el Sant Andreu, el Martinenc, l'Horta, la Damm... I també fa una comparació una mica estranya entre Glasgow i Barcelona: mentre que a la ciutat escocesa els aficionats reparteixen la seva passió entre un club catòlic –el Celtic– i un de protestant –els Rangers–, a la capital catalana Barça i Espanyol exemplifiquen un magnífic exemple d'integració. Guasch fa cara de no haver-ho entès gaire però està encantat amb la pilota blanc-i-blava per a la seva néta que li ha regalat el seu amic. —

Tomás Guasch i Alberto Fernández. M. GARCÍA